

# **MOBIL**

divadelní hra

*Ondřej Novotný*

OSOBY:

HLAS

ANDREA

EVA

PETRA

PETR

ŽENA

CIZINEC

CIZINEC 2 – *Postavy Cizinec a Cizinec 2 hraje stejný herec*

## **HLAS**

První dějství.

Uprostřed pokoje sedí Žena.

Uprostřed pokoje sedí Žena a nehýbe se.

Záclona se lehce zachvěje,

kdesi v bytě spadne příbor nebo něco kovového,

po podlaze běží mravenec,

vzduchem proletí moucha.

Žena spočívá ve své nehybnosti,

než promluví.

## **1.a**

### **ŽENA**

V noci jsem vůbec nemohla spát.

*/pauza/*

**ŽENA** */hlasitěji/*

V noci jsem vůbec nemohla spát.

### **ANDREA**

Cože?

### **ŽENA**

Myslím, že jsem nespala ani vteřinu.

**ANDREA** */za scénou/*

Ozařuje tě počítač.

Z monitoru se šíří magnetické vlny.

Hledáš cizí slova, fráze a co já vím.

Díváš se na cizí příběhy a překládáš je do naší řeči,

sleduješ zajímavosti ze světa zvířat i lidí

a hledáš pro ně srozumitelná pojmenování

v našem jazyce.

Namáháš mozek,

záře tě řeže do očí.

Rychlé myšlenky negativně působí na tvůj mozek.

Já spím jako zabitá, protože mám děti.

### **ŽENA**

Bylo strašné horko.

**ANDREA** /za scénou/

Musíš se víc hýbat a méně myslet.

**ŽENA**

I v noci je tropické horko.

**ANDREA** /za scénou/

Moje děti tě někdy zahlédnou u stánku s pizzou,  
za oknem kavárny nebo v parku na trávě.  
Stojíš nebo sedíš, chodíš pomalu,  
pomaleji než ostatní,  
mluvíš si sama pro sebe nebo něco čteš.  
Jen vítr ti hraje ve vlasech, ve tvých dlouhých vlasech.  
Takhle přece život nevypadá.

**ŽENA**

Uprostřed května.

**ANDREA**

„Pohyb je život, život je pohyb.“

**ŽENA**

Vesmír je přitom spíš chladný.

**ANDREA** /za scénou/

Máš ráda pizzu „pikant“, se slaninou a feferonkami.  
Tohle přece musí skončit: rychlé občerstvení!  
Běž si zaplavat nebo jezdi na kole!  
Majitel domu zakázal používat sklep,  
aby předešel úrazu a soudnímu řízení,  
ale byt máš velký, žiješ sama,  
kolo bys mohla uskladnit v komoře.

**ŽENA**

Kdybych spala, nevidím hvězdy, myslela jsem si.  
Ještě pořád mě napadají věci o hvězdách.  
Ještě pořád mám radost z přicházejícího světla hvězd.

**ANDREA**

Chtěla bych zase plavat v řece.  
Ještě mladá jsem jezdila na veslici.  
Byla jsem členkou týmu.  
Pohyb uvolňuje hormony štěstí,  
člověk cítí, že žije, když má unavené svaly.

**ŽENA**

Chtěla jsem otevřít okno.

**ANDREA** /za scénou/

Byla jsem jak vítr.

Byla jsem pro tým posilou.

**ŽENA**

Chtěla jsem otevřít okno,  
ale bylo zaseknuté, někdy se to stává.

**ANDREA** /za scénou/

Máš velký hlad?

**ŽENA**

Vzpříčí se a nejde otevřít.

**ANDREA** /za scénou; hlasitěji/

Máš velký hlad?

**ŽENA**

Chtěla jsem sklo rozbít kladivem.

**ANDREA**

Omáčka je ostřejší než obvykle.

Pokud žije žena sama, často musí něco opravit.

**ŽENA**

Nakonec jsem kladivo schovala pod polštář  
a snažila se dotýkat matrace co nejmenší plochou těla,  
zachytit sebemenší průvan.

**ANDREA** /za scénou/

Bylo náročné rozrážet zády vzduch,  
cítit nohy, ruce...

**ŽENA**

Představovala jsem si, že se nadnáším.

**ANDREA** /za scénou/

Stará Liemová je zase na sladké.

Bezzubými dásněmi rozmělnjuje kaši

a směje se jak blázen.

Směje se a přitom skoro nevidí.

A má bolavé kyčle.

**ŽENA**

Představovala jsem si,  
že se nadnáším jako nějaká medúza.

**ANDREA /za scénou/**

Stará Liemová je mlsná.

**ŽENA**

Vstala jsem.

**ANDREA /za scénou/**

Ta nás všechny přežije!

**ŽENA**

Měla jsem strašnou žízeň.

**ANDREA /za scénou/**

Neměla bys nechávat konvici v zásuvce.  
Vždycky tě zapomenu upozornit.  
Dráty nic nevydrží, mohou rychle shořet.  
Vyrábí je čínské děti z nekvalitního materiálu.  
Máš vůbec nějaké pojištění?  
Statisticky nejvíc požárů domácností je způsobeno rychlovarnými konvicemi.

**ŽENA**

Šla jsem potmě do kuchyně.

**ANDREA /za scénou/**

Elektroinstalace je opotřebovaná.

**ŽENA**

Poslepu,  
po hmatu.  
Vzala jsem sklenici a otočila kohoutkem.

**ANDREA /za scénou/**

My máme dobré pojištění.  
„Pro všechno, co život přichystá.“

**ŽENA**

Ale voda netekla.

**ANDREA /za scénou/**

Cože?

**ŽENA** /hlasitěji/

Teče vám voda?

**ANDREA** /za scénou/

Majitel domu říká, že vymění trubky.

Ale nebude to dřív jak na podzim.

Někdy si myslím, že nechce, abychom tu žili.

Liemová, ty, já a děti...

Jinak jsou byty prázdné.

**ŽENA**

Lehla jsem si zpátky do postele.

Do stejné pozice.

Radiátor topil, i když byl ventil otočený na znamení vločky.

**ANDREA** /za scénou/

Počasí se zbláznilo, dům se zbláznil, lidi jsou magoři.

**ŽENA**

A pak se to stalo.

**ANDREA** /za scénou/

Květen je bláznivý měsíc.

**ŽENA**

Uslyšela jsem zvuk.

**ANDREA** /za scénou/

Všechno tu skřípe, chřestí. Občas někdo na ulici vykřikne...

**ŽENA**

Ne, byl to zvuk uvnitř. Elektronický zvuk.

**ANDREA** /za scénou/

Kde uvnitř?

**ŽENA**

Vstala jsem z postele a vydala se za tím zvukem,  
který se ozýval znovu a znovu.

Poslepu, po hmatu.

Vešla jsem do koupelny a uviděla na pračce světélkovat  
mobilní telefon.

**ANDREA** /za scénou/

Kdo by ti volal uprostřed noci? Něco s matkou?

**ŽENA**

Přicházely desítky textových zpráv, ale nebyl v nich žádný text. Prostě nic.

*/pauza/*

**ANDREA** */vejde na scénu/*

To je záhada.

**1.b**

**HLAS**

Žena sedí u stolu a jí. Omáčka je ostřejší než obvykle. Kladivo leží na pracovním stole vedle počítače.

**ŽENA**

Z agentury mi poslali dokument o Jižní Americe. Žijí tam opravdoví upíři.

**ANDREA**

Tohle není tvůj telefon?

**ŽENA**

Upíři vlastně krev nesají, jenom olizují.

To jsem nevěděla. Věděla jsi to?

V okolí nozder mají tepločivné orgány.

**ANDREA**

Jak to myslíš: tohle není můj telefon?

**ŽENA**

Nedávno jsem překládala reality show, ve které otec – bývalý voják –

trénoval syna pro vstup do kanadské hokejové ligy,

zatímco matka v domácnosti

připravovala šestiletou dceru

k účasti v soutěži „dětská miss Amerika“.

Dnes v noci se mi o nich zdálo a bylo to velmi reálné.

Takže jsem na chvíli usnout musela.

**ANDREA**

Jak to myslíš...

**ŽENA**

Otec – skutečný veterán – plakal,

když syna vybrali do hokejového týmu

až z druhé pozice.

Považoval to selhání.



Za synovo selhání.

**ANDREA**

Když jste se s Petrem rozešli, svůj telefon jsi hodila do řeky.  
Měla jsi prý vztek.  
Znala jsi heslo k jeho profilu.  
Měla jsi přístup ke konverzaci s cizími lidmi.  
Pak sis musela koupit nový telefon.  
Kde je tvůj nový telefon?  
Proč nemám tvoje nové číslo?  
Kdybys například upadla a uhodila se.

**ŽENA**

V mém snu byly všechny malé holčičky s korunkami  
úplně bez krve.  
Očichávaly je chlupaté koule s křídly  
a ostrými zuby.

**ANDREA**

Mluvíš, mluvíš, mluvíš,  
obaluješ se větami, které nic neznamenaají.  
Vymýšlíš si sny, abys byla zajímavá.  
Ve skutečnosti máš strach.

**ŽENA**

Chodíš sem, abych ti vyprávěla o své práci.  
Uvaříš mi jídlo, někdy se opijeme.  
Je to jako být na světě, říkáš.  
Náš vztah je založen na reciprocitě.  
Náš vztah se nazývá přátelství?

**ANDREA**

Svůj život neustále překládáš do nějaké cizí řeči.  
Jako bys žila v monitoru.  
Začni mluvit sama o sobě svým rodným jazykem.  
Přítel je ten, kdo zůstává.

*/pauza/*

**ŽENA**

Nejdřív jsem myslela, že to nezvládnou.  
Přerušit všechny kontakty.  
Rozešli jsme se před Vánoce.  
„Čas přicházejícího světla.“  
Pořád mě napadají věci o hvězdách.

Znamená to, že jsem v pořádku?  
Žádný telefon už jsem si nikdy nekoupila.

**1.c**

**ANDREA**

Připustíme možnost, že nemáš mobilní telefon.  
A jedné noci se na tvé pračce,  
v tvé koupelně,  
v tvé intimní zóně  
objeví cizí mobilní telefon.

**ŽENA**

Ano.

**ANDREA**

Nebyl tu nějaký opravář?

**ŽENA**

Ne.

**ANDREA**

Instalatér?

**ŽENA**

Koupila jsem argentinské víno.

**ANDREA**

Nebyl tu majitel domu, aby provedl nějaký odečet, vyřídil stížnost, zkontroloval stav svého majetku?

**ŽENA**

Já si na nic nestěžuju.

**ANDREA**

Chutnalo ti kuře?

**ŽENA**

Ano.

**ANDREA**

Použila jsem kari. Indické koření. Nebo japonské? Svět je složitý.

**ŽENA**

Mohly to být tvoje děti. Máš klíče od bytu. Mohly ti vzít klíče...

**ANDREA**

... a přijít sem. Potichu...

**ŽENA**

... nebo když jsem zrovna nebyla doma.

**ANDREA**

Stává se někdy...

**ŽENA**

... že vyjdu ven. Jdu do obchodu pro víno. Mohly mě vidět, sebrat ti klíče...

**ANDREA**

... a dát sem ten telefon.

**ŽENA**

Chtěly mě vystrašit nebo prostě jen udělat vtíp.

**ANDREA**

Mohly to být ony. Poslední dobou na ně nestačím...

**ŽENA**

Čeho se podle tebe bojím?

**1.d**

**HLAS**

Žena v kuchyni otevírá další láhev vína. Začíná být horko jako v červenci.

**ANDREA**

Nemohly to být moje děti.

**ŽENA /za scénou/**

Proč? Chtěli mě vystrašit nebo prostě...

**ANDREA**

Moje děti to být nemohly, protože nemají žádný telefon. Kdyby nějaký telefon měly, nikomu by ho nedaly ani za duši.

**ŽENA /za scénou/**

Promiň. Ano, to zní logicky...

**ANDREA**

Poprvé v životě piju argentinské víno.  
Jak se ti daří udržet tenhle byt vkusně zařízený,  
odstraňovat prach a nečistoty?  
Jak se ti podařilo naučit anglicky a španělsky?

**ŽENA** /za scénou/

A německy, italsky, rusky a latinsky...

**ANDREA**

Máš krásné šaty, hezký účes... Ty umíš vážně latinsky?

**ŽENA** /za scénou/

V Patagonii se daří odrůdě Pinot Noir. Ale já mám radši Malbec.

**ANDREA**

Často vůbec nerozumím tomu, co říkáš. Žiješ v jiném světě.

**ŽENA** /za scénou/

Záclony mám někdy celé dny zatažené.  
Zabraňuje se tak víření prachu.

**ANDREA**

Bude mi chybět tohle povídání, popíjení...

**ŽENA** /za scénou/

Připadám si jako stín.

**ANDREA**

... až jednou nebudeme.

**ŽENA** /za scénou/

Cože?

**ANDREA**

Je možné, abych se tak rychle opila?

*/elektronický zvuk/*

**1.e**

**ŽENA**

*Nemohu na tebe přestat myslet.*

**ANDREA**

Petr!

Vždy jsem Petra považovala za romantického muže.

**ŽENA**

Pro Petra je takové sdělení příliš banální.

**ANDREA**

S kolika chlapama jsi v životě šukala? Kolik chlapů tě

– zvláště v poslední době –

pořádně vyšukalo?

Promiň, jsem ožralá.

**ŽENA**

Petr je přímočarý. Navštívil by mě, přinesl květiny, možná zákusek...

Petr je vlastně docela banální, přestože se snaží vypadat hlubokomyslně.

**ANDREA**

*Nemohu na tebe přestat myslet.*

**ŽENA**

Odesílatel je anonymní.

**ANDREA**

Jdi za ním.

**ŽENA**

Za kým?

**ANDREA**

Za Petrem.

**ŽENA**

Mám ráda tenhle byt, svoji práci, mám ráda svůj čas.

Dopijeme tu lahev.

**ANDREA**

Jdi za ním.

**ŽENA**

Proč?

**ANDREA**

Musíš ho vyloučit z okruhu podezřelých.

**ŽENA**

Nikdo mě ještě nezavraždil.

**ANDREA**

Nebudeš tady věčně žít jako stín.

**ŽENA**

Hvězda je koule plynu.

**ANDREA**

Hvězdy, hvězdy, hvězdy...

**ŽENA**

Slyším tvoje děti křičet.

**ANDREA**

Nebud' blbá.

**ŽENA**

Křičí, o něco se hádají.

**ANDREA**

Prosím tě, hlavně nebud' blbá!

**ŽENA**

Možná jedno dítě druhé uhodilo nějakým předmětem  
nebo ho koplo do citlivého místa.

**ANDREA**

Blbá jako já!

**ŽENA**

Do hlavy, do břicha nebo do rozkroku.

Možná bys měla...

**ANDREA** /odchází, upadne, odchází, upadne.../

Koule, koule, koule...

**2.a**

V prvních měsících roku 1520 směřovala Magalhãesova flotila dále na jih, až doplula do nepřehledného a nehostinného labyrintu ostrovů a ostrůvků, bičovaných nekonečnými studenými bouřemi. V nočních tmách spatřili námořníci mihotavá světla pobřežních ohňů. Všichni najednou

znehynběli, odmlčeli se, plni hrůzy sledovali poskakující plameny. Copak mohou na tak nehostinném místě žít lidé? Muselo se jednat o přízraky, démony a zlé duchy, věřili námořníci.

### 3.a

#### HLAS

Park. Žena sedí na lavičce a nehýbe se. Jen vítr jí rozhazuje vlasy. Její matka sedí vedle na invalidním vozíku a škrábe si jizvu na pahýlu nohy.

#### EVA

Všichni běhají.

Každý den vidím, jak běhají.

Mají lesklé oblečení a z uší jim vychází dráty.

Ženy mají svázané vlasy, muži jsou plešatí  
nebo nosí elastické čelenky.

Muži nosí elastické čelenky a běhají!

Někteří mají opálené nohy,  
dokonce oholené nohy.

Ženy mají velké zadky a tvarohovou pleť.

Nebo v obličejích

stopy po chirurgickém zákroku.

Celý tenhle svět je odporný.

Celý tenhle svět má elastické nohy  
a dobře zaplacené chirurgické zákroky.

Mému tělu uřízli nohu kvůli nemoci  
způsobené selektivní destrukcí buněk.

Žádná krása!

Žádná regenerace!

Ráno je ústav plný dezinfekce.

Odpoledne nás vozí do parků a zahrad  
s pobíhajícími šílenci

a večer je ústav plný přání smrti.

A ty mi říkáš: nemůžu spát.

A ty mi říkáš: bojím se.

#### ŽENA

Někdo byl u mě v bytě.

#### EVA

Proč se tak nesmyslně oblékáš?

Není ti horko?

Nejradši bych se vysvlékla úplně donaha  
a válela se po chodníku,  
v prachu a psí moči,

aby nikdo nemohl odvrátit zrak.  
Zpívala bych nějakou lidovou píseň  
nebo populární hit svého mládí.  
Jako opilá.  
Museli by se dívat a nerozuměli by tomu.  
Mysleli by si, že jsem opravdu opilá,  
že jsem šílená, a tak by zavolali policii  
a lékaře. Odvezli by mě do izolace,  
ale nikdy by na mě nezapomněli.  
Kdyby procházeli tímto místem,  
se svými psy,  
se svými dětmi,  
kdyby probíhaly se svými dráty v hlavách,  
vždycky by si na mě vzpomněli  
a pochybovali o způsobu, kterým chápou svět.

### **ŽENA**

Po čase by na tebe zapomněli,  
světem probíhají zajímavější obrazy.  
Nejdřív bys je vyděsila, možná.  
Pak by se ti smáli.  
A nakonec by na tebe zapomněli.  
Nebo by sami umřeli a s nimi všechno,  
celý ten mozkový elektromagnetismus,  
všechny spoje, lepty nukleonových kyselin.  
Všechno, nic nezůstane.

### **EVA**

Nikdy neodpovíš na nic důležitého.  
Sedíme ve stínu a ty máš černé brýle.  
Je mi chladno.

*/pauza/*

### **EVA**

Odvez mě zpátky do ústavu.

### **3.b**

### **HLAS**

Žena veze svoji matku Evu velmi rušnou ulicí. Z dálky se k nim blíží sousedka Andrea. Byla nakupovat v hypermarketu.



**EVA**

Ulice jsou plné prachu,  
všude něco vrtají nebo prodávají.  
Kdyby přišla alespoň nějaká bouře!  
Kam všichni ti lidé chodí?  
Tramvaje zběsile zvoní.  
Zvuky nikomu nepomohou.  
Proč stále bydlíš v tom rozpadajícím se domě?  
Kolem montují nové, odporné,  
ale nové. S klimatizací, vysterilizované.

**ANDREA**

Koupila jsem hovězí jazyk,  
lidé rádi chodí do velkých obchodů,  
protože jsou nákupy levnější.

**EVA**

Chápu vaši situaci. Jste vcelku sympatická.

**ANDREA**

Jazyk je velmi kvalitní maso,  
i když některým lidem připadá nechutné.  
Připravím ho trochu krvavý.  
Je to delikatesa.

**EVA**

Já už vůbec nemám chuť.

**ANDREA**

Nájem v nových domech je velmi vysoký.

**EVA**

Operovali mi vředy.

**ANDREA**

Ve stávající smlouvě se uvádí, že majitel může zvýšit nájem  
jen o míru inflace.  
Je pro něj výhodnější, aby dům spadl  
nebo vyhořel,  
aby se stal neobyvatelným.  
Nemůže nás přes noc vyhodit na ulici.  
Máme platné zákony.

**EVA /o ženě/**

Říkala vám, co se stalo?

**ANDREA**

Když jsem byla mladá, brala jsem drogy.  
Žila jsem na místech z nočních můr.  
Změnilo mě těhotenství,  
byl to proud světla. Naučila jsem se vařit.  
Dvojčata jsou moje dvojitá láska.

**EVA**

Měla by jít na policii.

**ANDREA**

Mají ráda hovězí.  
*/Ženě/*  
Neříkala jsi, že v Jižní Americe žijí krávy?  
*/Evě/*  
Vysávají je skuteční upíři. I když upíři  
vlastně krev nevysávají, jenom olizují.

**EVA**

Svět je nebezpečné místo.

**ANDREA**

Máme peníze jenom na jazyk.

**EVA**

Zvedá se mi žaludek.

**ANDREA**

Moje děti se při jídle rády dívají na televizi.

**EVA**

Nemůžu dýchat.

**ANDREA**

Majitel nám daroval svoji starou, když si koupil novou –  
domácí kino tomu říkají.  
Musím jim připravit jazyk.  
Aspoň mi na chvíli dají pokoj.  
Upíři.

**HLAS**

Andrea se loučí, chce zamávat rukama, ale má je plné igelitových tašek s hovězími vnitřnostmi a  
sladkými oranžádami. Nakonec mizí za rohem, Eva se ještě dívá tímto směrem.

**EVA**

Sousedům nikdy nevěř, zvláště když berou drogy.  
Jsou to svině.  
Doprovodíš mě až do pokoje?  
Pomůžeš mi s převlékáním.

**3.c**

**HLAS**

Eva sedí na posteli ústavního pokoje. Žena ji obléká, masíruje, češe.

**EVA**

Když jsem se dozvěděla, že jsem těhotná,  
napustila jsem si horkou vanu,  
vodu tak horkou, jak jsem jen byla schopna snést.

**ŽENA**

Potopila ses až po uši.

**EVA**

Vypila jsem naráz láhev červeného vína.

**ŽENA**

„Medvědí krev“.

**EVA**

A vyšla...

**ŽENA**

... na chodbu.

**EVA**

Bydleli jsme...

**ŽENA**

... v šestém patře.

**EVA**

Točila se mi hlava.

**ŽENA**

Soustředila ses na jediný bod.

**EVA**

Skákala jsem ze schodů.

**ŽENA**

Z jednoho...

**EVA**

... po druhém.

**ŽENA**

Pokaždé...

**EVA**

... co nejvýš.

**ŽENA**

Až dolů.

**EVA**

Skoro až úplně...

**ŽENA**

... dolů.

**EVA**

Zranila jsem si...

**ŽENA**

... kotník.

**EVA**

Bolelo mě to.

**ŽENA**

Jako čert.

**EVA**

Ale ty ses udržela.

**ŽENA**

Několikamilimetrová...

**EVA**

...buňka v mém těle.

*/pauza/*

**ŽENA**

Proč mi to pokaždé vyprávíš?

**EVA**

Musí v tobě být nějaká nadpřirozená síla.

**ŽENA**

Mohlo být dávno po všem.

*/pauza/*

**EVA**

Podej mi prášky nebo neusnu.

*/pauza/*

Chceš taky?

**4.a**

**HLAS**

Kavárna je stylově vybavena předměty z různých částí světa (africká maska, samurajské meče, modlitební praporky z Nepálu...), vlajkami desítek států i fotografiemi Eiffelovy věže, Niagarských vodopádů a egyptských pyramid. Jinak je prázdná. Za vyleštěnou výlohou prochází lidé ulicí. U stolku sedí Žena. Petra přináší kávu.

**PETRA**

Tvoje matka je opuštěná.

**ŽENA**

Mohl to být on?

**PETRA**

Kdo?

**ŽENA**

Petr.

**PETRA**

Někdy ji vidím v parku, jak zírá a drbe se nervózně na pahýlu.

**ŽENA**

Jizva ji svědí.

**PETRA**

Přistoupím k ní, dám jí bonbon nebo lízátko. Chceš?

**ŽENA**

Ne.

**PETRA**

Koupila jsem nový kávovar. Investovala jsem do vybavení, do bezpečnostního systému.

**ŽENA**

Chodí sem vůbec nějakí hosté?

**PETRA**

Všechny peníze, které jsem vydělala v zahraničí jsou investované.

Musela jsem si ale půjčit i od banky.

**ŽENA**

Líbí se mi tady.

**PETRA**

Petr to být nemohl.

**ŽENA**

Proč?

**PETRA**

Je ve znamení Štíra. Štíři jsou přímočaří.

**ŽENA**

Jsi inženýrka ekonomie.

**PETRA**

Tvůj problém vypadá na Blížence.

Zářivá a temná strana astrálu...

**ŽENA**

Definuj astrál.

**PETRA**

Školu jsem nedodělala, protože jsem chtěla cestovat.

Nejsem dobrá podnikatelka.

**ŽENA**

Před několika dny jsem jela tramvají.

**PETRA**

Kam?

**ŽENA**

Do agentury. Měli nějaký problém s mým překladem.

**PETRA**

A?

**ŽENA**

Vedle mě seděla žena, která celou cestu telefonovala.

Mluvila o svých rodinných problémech,  
dokonce o intimním životě.

Potom znenadání odbočila k politickým tématům,  
k migraci a DPH.

Pak mluvila o odčervení své kočky.

Měla jsem už dávno vystoupit, ale ta žena tak křičela,  
že jsem se bála ji oslovit,  
požádat ji, aby mi uvolnila místo,  
aby mě nechala projít.

**PETRA**

Co jsi udělala?

**ŽENA**

Nic. Žena vystoupila na sídlišti,  
na předposlední zastávce.

Dojela jsem až na konečnou.

Byla jsem tak vyčerpaná, že jsem odmítla znovu nastoupit.

U stánku jsem si dala pivo do plastového kelímku.

Domů jsem šla pěšky.

Schůzku v agentuře jsem nestihla.

**PETRA**

Astrál je definován jako energetické pole.

**ŽENA**

Mně přece vůbec nezajímá, co lidé říkají,  
že nesouhlasí se zavedením ekonomických reforem  
nebo že trpí vaginální mykózou.

**PETRA**

Proč sem vůbec chodíš? Proč vycházíš z místnosti? Proč žiješ?

**ŽENA**

S tebou je to jiné. Ve školce jsme si hrály na Indiány.

**PETRA**

Já chtěla být kouzelný jednorožec, ale přesvědčila jsi mě.

**ŽENA**

Do krve jsme se pořezaly nějakým kusem železa.

**PETRA**

Měla jsem horečky.

**ŽENA**

Málem jsi umřela.

**PETRA**

Zakázali mi s tebou kontakt.

**ŽENA**

Astrum je latinsky hvězda.

**PETRA**

Zavřu to tady. Alespoň pro dnešek. Půjdeme ještě někam?

**ŽENA**

Matka mi dala svoje prášky.

**4.b**

**HLAS**

Hlasitá dunivá hudba a světelné efekty. Dvě kamarádky spolu zběsile tančí a jejich tanec má vyzývavý erotický nádech. V pozadí se zjevuje skupina mužů. Ženy po sobě lijí vodku a olizují se. Stíny mužů jsou stále větší. Hudba pokračuje. Tma.

**5.a**

**CIZINEC**

Sex byl dobrý?



**ŽENA**

Ano.

**CIZINEC**

Jak moc dobrý?

**ŽENA**

Takhle jsem to ještě nikdy nedělala.

**CIZINEC**

Nesvrbí tě někdy nohy?

**ŽENA**

Nesnaž se o rozhovor.

**CIZINEC**

Myslím chodidla.

**ŽENA**

Piješ kávu?

**CIZINEC**

Ano.

**ŽENA**

Kolik je hodin?

**CIZINEC**

Když jsi usnula, začala jsi kopat nohama. Myslel jsem, že ti je zle po alkoholu a prášcích nebo že tě někdo pronásleduje ve snu, ale ty jsi spala úplně klidně. Jenom spodní část těla chtěla utéct. Někdy se to stává: syndrom neklidných nohou. Není ti někdy v noci smutno?

**ŽENA**

Mám dnes ještě hodně práce, opravdu hodně práce.

*/pauza/*

**ŽENA**

Z agentury mi poslali...

**CIZINEC**

Můžu si dát sprchu, než půjdu?

**ŽENA**

Ano.

## 5.b

### HLAS

Žena se nehýbe. Leží v v posteli jako mrtvola. Vejde Petr. Petr má stále klíče od bytu?

### PETR

Proč bych něco takového dělal?

Jsem přímočarý člověk ve znamení štíra.

Měl by to být nějaký způsob trestu?

Uštknutí smrtelným jedem nebo snad pokus o smíření?

Ano, mohl jsem to být já, to nepopírám.

Ano, přiznávám, že jsem ti nevrátil klíče,  
ani jsem je romanticky nehodil do propasti  
nebo nenechal rozjet na kolejích nákladním vlakem,  
což bylo pochybení, ale *nebyl* jsem to já,

nevloupal jsem se do tvého bytu

a nenechal na tvé pračce mobilní telefon,

protože tě nechci, opakuji *nechci* získat zpátky,

jak se domnívají některé osoby s drogovou minulostí.

Tvůj způsob existence způsoboval stagnaci jakéhokoli růstu.

Tvá žárlivost byla frustrující.

Ty jsi říkala: jsme každý jiný.

Já jsem říkal: v podstatě jsme stejní.

Mýlil jsem se a ty jsi měla pravdu.

Proč sis nechtěla nikdy vyrazit na kolečkových bruslích,  
které jsem ti dal k Vánocům?

Proč jsi nechtěla letět do Thajska, když jsme měli výročí?

Proč jsme nejeli v létě stanovat k jezeru?

Ten seskok padákem, uznávám, to byl ztřeštěný dárek.

Od takových temných stvoření, jako jsi ty, musí normální lidé utíkat,  
neprovokovat je k akci, nedráždit jejich skrytou agresivitu,  
nechat je zalezlé v jejich dírách žít se stíny.

Jsi nemocná.

Jen si vzpomeň na své absurdní převleky,  
jak jsi mě sledovala cestou do práce,  
jak jsi pod nejrůznějšími identitami vyzvíдалa od mých kolegů,  
jak ses vloupala do mého soukromého profilu,  
do pracovních emailů, přičemž některé podléhají utajení.

Mohl jsem kvůli tobě přijít o všechno.

Kdybych tě podváděl, kdybych byl někdo jiný, řekl bych ti to.

Tady jsou konečně klíče od tvého bytu.

Jsem mimo podezření.

Příští týden pořádáme pro tvou matku piknik,  
protože má narozeniny.

Slíbil jsem, že tě pozvu.

Je to šílené, ahoj.

## 5.c

### HLAS

Petr zabouchne dveře bytu a ve stejný okamžik se otevřou dveře do koupelny, ze kterých vychází Cizinec. Utírá se ručníkem, kapky vody zanechává všude po podlaze.

### CIZINEC

Včera v noci, cestou domů jsi mi hodně vyprávěla.

Myslel jsem si, že člověk někdy rád mluví s náhodnou známostí.

Ty ale nesnášíš náhodné známosti. Nesnášíš zastavit se s někým jen tak na kus řeči, bavit se o počasí, trochu si postěžovat.

Neumíš být v takovém dialogu autentická,

mluvíš strašně šroubovaně,

stydíš se za banálnost nezávislé konverzace

a nulovou informační hodnotu,

považuješ pronesená slova za prázdnou společenskou formuli.

Já ale nejsem soused ani člověk, kterého potkáváš v obchodu,

jsem víc než náhodná známost, jsem cizinec,

po kterém nic nezůstane, ani závan, ani stín,

turista, který se přiletěl bavit do cizí země.

### ŽENA

Byla jsem smutná a opilá, nic to neznamenal.

### CIZINEC

*Nemohu na tebe přestat myslet.*

*/pauza/*

Co když jsem to já?

*/pauza/*

### ŽENA

Mám kladivo.

### CIZINEC

Co když jsem já ten člověk, který tě má vysvobodit?

Odvést do nějaké cizí země, do souznějícího mlčení,

vytrhnout z tohoto rozpadajícího se domu,

vyvést ze země stínů, unést z čarodějně věže?

**ŽENA**

Vežmu kladivo a rozbiju ti hlavu.  
Tohle je můj byt a ty jsi cizinec.

**CIZINEC**

*Nemohu na tebe přestat myslet.*

**ŽENA**

Neopakuj tu větu. Obrací se mi žaludek.  
Z tvójí kůže, z tvého hlasu, z opakování stále stejného klišé.

**CIZINEC**

Pamatuješ si aspoň moje jméno? Víš, co znamená ve tvém jazyce?

**ŽENA**

Vypadni nebo tě vážně budu muset zabít!

**HLAS**

Cizinec se pomalu oblékne a odchází. Žena utíká do koupelny a zvrací. Dveře od bytu se otevřou a vchází Andrea.

**5.d****ANDREA**

Použili jste kondom? Jednou jsem měla žloutenku.

*/za scénou/*

Exotické typy mohou být atraktivní, ale sexuální turistika přináší značná rizika.

Hovězí plíčky jsou na kocovinu nejlepší, protože ve vnitřnostech je síla.

Chlupaté knedlíky se mi dnes povedly pěkně mazlavé.

V jednom brazilském seriálu se syn bohatého obchodníka s dobytkem zamiluje do chudé pomocnice v domácnosti.

Rozejde se s celou svou rodinou, protože mu otec sňatek s chudým děvčetem nechce dovolit a propadne moci drogových bossů.

Jeho láska ho ale nakonec zachrání a ukáže se,  
že chudá dívka je pohřešovanou dcerou prezidenta.

V další sérii se jim prý narodí dítě a budou muset bojovat s hříchy minulosti...

**HLAS**

Zatímco Andrea zašla do kuchyně a stále mluví, Žena se vrátí z koupelny. Z kabelky vyndá mobilní telefon a položí ho na stůl. Žena opakovanými údery kladiva rozbije mobilní telefon. Konec prvního dějství.

---

## **HLAS**

Druhé dějství.

6.

## **ŽENA**

Hvězdy drží pohromadě jen vlastní gravitace.  
Oblaka žhavého plynu...  
A já stojím tady - dole na zemi,  
na chodidlech, která svědí,  
na neklidných, jako by cizích nohách.

*/pauza/*

Stojím na tramvajové zastávce,  
u stánku s pizzou,  
mé zuby pronikají slupkou feferonky, slaninou a šťavnatou cibulí  
a čas se zpomaluje, až se zastaví veškerý pohyb.  
Tramvaje i lidé, holubi zavěšení ve vzduchu,  
Bezdomovci, děti, lidé s kufříky, dívky podle módy,  
všichni se zastavili, ztěžkli, vyhasli.  
Jen vlasy, vítr, moje vlasy ve větru tančí.  
Chuťové buňky se začínají škvařit,  
hltan a jícnem rudnou,  
stojím tu celou věčnost.  
Chachacha!  
Bububu!  
Chachacha!

## **HLAS**

Žena křičí, ale nikdo na její křik nereaguje. Přežvykuje další pekelná sousta.

## **ŽENA**

Existují dvě možnosti:  
všechny obrazy,  
které se přede mnou vylévají z obrazovky,  
jsou stvořeny,  
aby mi představily svět tam venku,  
svět za hranicí mých zkušeností a myšlenek.  
Nebo:  
jsou obrazy produktem mého vědomí  
a ve skutečnosti neexistuje nic.  
Kdo pro mě tvoří mé obrazy?  
Jsou mé obrazy mými obrazy?

## **HLAS**

Ženu pálí žaludek. Slzné kanálky produkují sekret, takže to vypadá, že Žena pláče.

## **ŽENA**

Nikdy jsme se nikam nehnuly. Celé roky  
matka a já, zavřené v obýváku.  
Většinou bylo strašné dusno  
nebo to vypadalo na bouřku.  
Bylo zbytečné někam chodit,  
protože odchod by znamenal změnu komfortu,  
znamenal by nebezpečí zážitku,  
dokonce hrozbu selhání.  
Seděly jsme na gauči, dívaly se na svět  
prostřednictvím obrazovky  
a všechny hrůzy tak nebyly skutečné,  
žádné epidemie smrtících chorob,  
rozežrané orgány, kůže, mučení,  
demonstrace, znásilněné ženy, uřezané hlavy,  
muži upálení v džungli, naražení na dřevěné kůly  
nebo tělíčka zalitá betonem v plechové vaně,  
ve sklepě obytného domu.  
Chachacha!  
Bububu!  
Chachacha!

*/pauza/*

Obrazy se vršily k zábavným komentářům,  
přepínaly jsme je s rychlostí střelby,  
dokonce se smály.  
Byl to náš společný prostor,  
místo vzájemnosti, něco jsme rozmrazily,  
snědly polotovar.  
Spaly jsme před svítící plochou událostí,  
světlo k nám přicházelo  
a byly jsme spolu šťastné.  
Byly jsme v bezpečí.

## **HLAS**

Plačící žena se samozřejmě mýlí. Svět kolem ní se nezastavil a pokračuje v běhu.

## **ŽENA**

Vyrostly mi prsa a chlupy.  
Mozek začal produkovat specifické hormony  
evokující v mé mysli obrazy vzpoury, obrazy zničení matky.

Bujení těla nešlo zastavit.

Chtěla jsem grilovat s přáteli, naučit se fotografovat,  
zúčastnit se nejrůznějších talentových soutěží a demonstrací,  
vařit z exotických surovin, koupit si skutečný skútr.

Matka poznala sílu mého těla, mé mysli, touhu mého srdce  
a zakoupila novou sadu televizních kanálů v cizích jazycích.

Svět se přede mnou ještě více otevřel,  
když matka o dva roky později  
investovala do internetového připojení.

#### **HLAS**

Žena dojedla svou pizzu pikant. Vnitřnosti jí hoří strašným žárem. Cítí se dobře a tak dovolí okolnímu světu, aby se opět rozpohyboval.

#### **ŽENA**

Chachacha! Bububu! Chachacha!

#### **HLAS**

Začíná pršet.

#### **2.b**

Když námořníci vystoupili na pevninu, uviděli v písku velké stopy. Někteří z nich se chtěli vrátit na loď a rychle odplout, neboť měli, jako Odysseova posádka, strach z lidožravých obrů. Stopy byly ovšem způsobeny velkými sandály místních domorodců, které se používaly pro víření mělké pobřežní vody. Vyplašení krabi gura-gura jsou dodnes považováni za tradiční pochoutku. Sám Magalhães pak nazval místní obyvatele Patagonci, což znamená „velké nohy“.

#### **7.a**

#### **HLAS**

Do kavárny prudce vběhnou Petra a Petr, který tlačí Evu na invalidním vozíku. Na hlavách mají igelitové tašky. Petra drží v podpaží nějaký balíček. Všichni jsou zmoklí, ale zdá se, že jsou si díky společně prožité bouři a dobrodružnému úniku blíže. Mají radost ze života.

#### **PETRA**

Z ničeho nic. Žádné varování a najednou...

#### **PETR**

Předpověď selhala.

#### **PETRA**

Žádné mraky, ani závan větru.

**PETR**

A najednou...

**PETRA**

Nemůžu tomu uvěřit...

**PETR**

Taková smršť.

**PETRA**

Průtrž mračen.

**EVA**

Starý člověk nemá co slavit.

**PETR**

Bez náznaku pohromy, která se blíží.  
Zákusky jsou všechny rozmočené.

**PETRA**

Uvaříme kávu, zahřejeme se.

**EVA**

Hlavně žádnou kávu.  
Buší mi po ní srdce.

**PETR**

Připijeme si.

**PETRA**

Ano, připijeme si něčím na zahřátí.

**EVA**

Něčím ostrým, něčím na zahřátí.

**PETR**

Něčím výjimečně ostrým, něčím slavnostním.

**PETRA**

A předáme dárek a kytici.  
Petře, kde je kytice?

**PETR**

Kytici jsme pravděpodobně zapomněli v parku.



**PETRA**

Zapomněli jsme kytici? Byla to krásná kytice. Všechno mělo být perfektní.

**PETR**

Ale ta průtrž, ten shon...

**PETRA**

Musíme se pro ni vrátit.

**PETR**

Vrátit se do parku pro kytici?

**EVA**

Určitě ji už někdo odnesl. Takovou krásnou kytici.

**PETRA**

Ne, to by přece nikdo neudělal.

**EVA**

Třeba učiní někoho šťastným. Tenhle svět potřebuje šťastné lidi.

**PETR**

A na to bychom si měli připít. Na nové štěstí.

**7.b**

**PETRA**

Petře, dárek jsme v parku nezapomněli.

Dárek přivezl Petr z Číny.

Petr byl v Číně na služební cestě.

**EVA**

To už přece vím.

**PETR**

Ano, Čína spojuje tradici s inovací.

Je to země budoucnosti.

*/pauza/*

**EVA**

To je nějaký drak?

**PETRA**

Ano.

**PETR**

Ne.

**PETRA**

Vlastně to není drak.

**EVA**

Vypadá to jako drak. Je to soška draka?

**PETR**

Talisman.

**PETRA**

V tradici Feng Shui se vlastně jedná o jednorožce.

**EVA**

Tohle? Vypadá to jako drak.

**PETRA**

Ano, ale vlastně je to jednorožec.

**PETR**

Přináší domácnosti prosperitu a štěstí.

**PETRA**

Musí být otočen ke dveřím. K východu.

**PETR**

Kdyby byl otočen k severu, mohl by vyvolat prastaré demony.

**EVA**

Opravdu?

**PETR**

Ne, samozřejmě že ne. Je to jen soška.

**PETRA**

Krásný předmět vyrobený tradičním čínským řezbářem.

**PETR**

Také může značit dlouhověkost, vznešenost, radost, oslavy, moudrost a slavné děti.

**PETRA**

Hlava draka, kopyta jelena, medvědí ocas a barevné šupiny.

**EVA**

Je to krásný jednorožec.

**HLAS**

Petra začne nosit na stůl připravené pohoštění: arašídý, avokádovou pomazánku, pita chléb, sušené fíky apod. Všichni si připíjí tvrdým alkoholem.

**7.c****EVA**

Víte, čím nás děsily jako děti? Vyhaslými ženami s jehlicemi ve svých dlouhých šedých vlasech. Když potkaly dítě daleko od domova, probodaly mu jehlicí krk, aby nemohlo zavolat maminku. Nebo vyprávěli o mužích s kamennýma rukama, kteří mají takovou sílu, že dítěti utrhnou hlavu a vysají vnitřnosti. Hlavně při západu slunce. Takové a podobné nesmysly. Abychom se drželi blízko, abychom se vraceli domů. Divím se, že jsem jako dítě vůbec dokázala přežít. Často jsem utíkala, často se ztrácela. Pozorovala hvězdy, pila z potoka, jedla maliny a ostružiny, spala ve skalách. A nic. Nikdo mě nikdy nezabil. Dětství je nejnebezpečnější čas. Blablabla...

**HLAS**

Venku pomalu přestává pršet. Eva usíná, vypila příliš alkoholu. Dveře kavárny se otevřou a v nich stojí Žena promočená na kost. Z vlasů a oblečení jí stékají prameny vody. Je bosa.

**ŽENA**

Byla jsem v parku a vy jste tam nebyli.

Nebyli jste na místě pikniku.

Měla jsem strach, že se něco stalo.

Nějaká nenadálá příhoda.

Nevolnost.

Byla jsem v parku.

Hledala jsem vás.

**PETRA**

Chtěli jsme ti zavolat.

Mluvili jsme o tom, přemýšlela jsem,

že ti musíme zavolat,

ale nevěděli jsme na jaké číslo.

Mohlo tě napadnout, že v takovém počasí...

**ŽENA**

Našla jsem květiny, našla jsem v blátě stopy vozíku.

Hledala jsem vás po celém parku.

Měla jsem strach.

**PETRA**

Začalo pršet. Bez jediného mráčku,  
bez předchozího upozornění.

Museli jsme se schovat.

Museli jsme utéct.

Mohlo tě napadnout, že...

**ŽENA**

Když lidé řeknou, že někde budou, tak tam mají být.

Když jsme byly malé a domluvily se na setkání,  
na čase a místě schůzky, třeba zítra, třeba za týden,  
byly jsme tam.

**PETRA**

Měli jsme snad tvou matku nechat v dešti?

Uprostřed bouře?

Měli jsme stát na místě a čekat, až přijdeš,  
promoknout a onemocnět?

Risковать zánět ledvin nebo močové trubice?

**ŽENA**

Pokaždé, když chci být součástí nějakého společenství nebo události,  
když rezignuju na sílu stínů a abstrakci vesmírné lhostejnosti,  
když chci slavit narozeniny, žárlit, zasmát se s kamarádkou z dětství,  
lidé se někam ztratí, vypaří se, utečou pro trochu deště.

**PETRA**

Nemohli jsme ti ani zavolat.

**ŽENA**

Mohli jste nechat zprávu, šipku složenou z větviček  
nebo kamíneků. Mohli jste do bláta  
napsat nějaké slovo, nakreslit domeček, pyramidu, Eiffelovu věž  
nebo hrnek kávy.

**PETRA**

Bylo to tak prudké, byli jsme zaskočení prudkostí deště.

**ŽENA**

Jste líná a bezohledná stvoření!

**PETRA**

Nevěřili jsme, že přijdeš.

Nic takového nás nenapadlo,  
protože jsme *nevěřili*, že přijdeš.

*/pauza/*

#### **HLAS**

Petr, který do této chvíle mlčel, vstane od stolu a chytí Petru za ruku. Žena mlčí, všichni mlčí. Petra lehce vytrhne svou ruku z Petrovy a s omluvným výrazem se blíží k Ženě. Petr Petru zadrží a obejmě rukou kolem ramen.

#### **PETR**

Odjíždíme s tvou matkou do Číny.  
Tvá matka potřebuje nadstandardní péči.  
Čínští lékaři pracují na převratném objevu regenerace lidského těla.  
Zkoumají buňky vzácné mořské medúzy.

#### **PETRA**

Petr bude zabezpečený.  
Nabídli mu místo ve vládním programu.  
Kamerové systémy.

#### **HLAS**

Eva se probudí a dívá se na svoji Dceru jako na nějakého prastarého démona.

#### **EVA**

Myslíš si, že je to drak, ale je to jednorožec.  
Podívej se na jeho krásné šupiny!  
Svět potřebuje šťastná znamení, šťastné cesty, talismany pro štěstí  
a šťastné lidi.  
A ty ani nepřijdeš na moji oslavu.  
Nikdy nic neřekneš,  
nosiš divné šaty,  
nikdy nikam nepřijdeš včas.  
Vždycky jsem chtěla cestovat,  
jít, kam mě nohy ponesou.  
Ale ty ses narodila, byly jsme samy  
a nakonec mi uřízli i nohu.  
Chci být konečně šťastná,  
obklopená šťastnými lidmi ve šťastné zemi,  
která spojuje tradici s inovací.  
A ty si tak plná temné energie.

#### **HLAS**

Žena odchází a dveře kavárny nechává otevřené. Ulicí projede tramvaj a zacinká. Rozsvítí se lampy pouličního osvětlení, proletí seschlé podzimní listí. Eva se zvedne ze svého vozíku, jako by chtěla

vyběhnout a zadržet odchod své dcery. Upadne na zem. Petr a Petra se k ní rozeběhnou, ale tak nešikovně, že se srazí hlavami a také upadnou. Všichni tři zůstávají ležet na zemi a pravděpodobně se smějí. Pomalu se stmívá. Konec druhého dějství.

---

## **HLAS**

Třetí dějství.

## **8.**

### **ŽENA**

Žena sedí uprostřed pokoje

Žena sedí uprostřed pokoje a nehýbe se.

Je noc, záclony jsou zatažené, okna zavřená.

Žena má hlad a představuje si tmavé mraky valící se po obloze.

Najednou se ozve elektronický zvuk

a ve škvíře mezi prahem koupelny a dveřmi se objeví chladné světlo.

Žena otočí hlavou, ale nemá strach.

Světlo procházející škvírou ji uklidňuje.

Po chvíli vstane a pokračuje ke dveřím koupelny.

Zastaví se a vzpomene si na jakýsi reklamní slogan

o jedinečných životních šancích,

Ozve se elektronický zvuk.

Žena otevře dveře koupelny

a vejde do oslepující záře.

## **9.**

## **HLAS**

Uprostřed pokoje sedí Žena a nehýbe se.

Ale ano.

Občas můžeme spatřit zcela nepochybný záškrub její tváře,  
mrknutí víčka, podupávání nohou.

Na podlaze leží mrtvý mravenec,  
na parapetu mrtvá moucha.

V kuchyni spadne příbor nebo něco kovového.

Zvuk je mnohem výraznější než na začátku hry.

Vzduch stojí v přetopené místnosti.

### **ANDREA /za scénou/**

Opravdu jsme si začali rozumět – já a majitel domu.

I dětem se pravděpodobně líbí, protože umí vyprávět dobrodružné příběhy.

Přinesl mi recept na pravou domácí dijonskou hořčici.

Pochutnáš si, skvěle doplňuje chuť rukoly i kuřecího plátku.

### **ŽENA**

Obrací se mi žaludek.

Žena čeká na správný okamžik,

kdy sebere všechny své síly a pokusí se vstát.

Před očima se zvedá a klesá tmavomodrá mlhovina.

Uvidíš, nakonec to bude jednoduché.

### **ANDREA**

Má sice trochu břicho, ale milé vrásky kolem očí.

Jako sluníčko.

Skoro vůbec se nepotí, což je mi velmi sympatické.

A také fakt, že mu nepáchnou nohy je vzrušující.

Když k nám přijde pod nějakou záminkou,

např. udělat nějaký odečet,

vždy se na chodbě zouvá,

přestože ho ze slušnosti žádám,

aby vešel do našich pokojů obutý.

Vždy má nějaké vtipné ponožky

a kalhoty se zkrácenými nohavicemi,

přestože už je v důchodovém věku.

Nevidím žádné víno.

K této kombinaci chutí bych vybrala

Louis Moreau Chablis Gran Cru Les Clos des Hospices.

Čumíš, co?

Majitel domu říká, že mi bude dávat lekce francouzského jazyka

a usměje se přitom jako bůh.

### **HLAS**

Žena velmi přirozeně a ladně, skoro tanečním způsobem, vstala ze své židle. Do staré sportovní tašky skládá nějaké oblečení, sluneční brýle, rozečtenou knihu, mobil, kladivo.

### **ŽENA**

Bylo to jednoduché. Byla to radost.

### **ANDREA**

Nakrájím ti vlastnoručně zadělávaný chléb.

Jsou v něm olivy a speciální směs bylin,

které majitel dovezl z Maroka.

### **HLAS**

Žena se na chvíli zastaví. Má snad nějaký temný záměr? Vyndá kladivo z tašky a velmi pomalu jde ke kuchyni. Napřáhne ruku s kladivem, jako by se k něčemu odhodlávala.

### **ANDREA**

Zase je rychlovarná konvice zcela bez dozoru zapojena v elektrické síti.

Pokud budeš takto pokračovat, budu muset majitele domu upozornit na tvé chování.

Ohrožuješ nejen sebe, Liemovou, mě a děti,  
ale také jeho majetek.  
Dům je památkově chráněn.

#### **ŽENA**

Mohla bych někoho zabít a odjet na druhou stranu světa.  
Byla bych ženou na útěku.

#### **ANDREA**

Poštovní doručovatel ti u mě nechal doporučený dopis.  
Prý se na tebe nemohl dozvonit.  
Říkal, že mi ten dopis nesmí dát, ale přemluvila jsem ho.  
Dalo by se říct, že jsme přátelé.  
Vidíš?  
Člověku se vyplatí, když se stará o své okolí.  
Znám hodně lidí z ulice, znám jejich starosti  
a oni moje.  
Pomáháme si, protože jsme sousedé.  
Vždyť to není tak moc: úsměv, pár milých slov.  
Ty nikoho ani nepozdravíš, sklopíš oči, myslíš,  
že jsi neviditelná, když se na nikoho ani nepodíváš.  
Ale je to přesně naopak:  
čím méně pozornosti věnuješ svým sousedům,  
tím více pozornosti věnují oni tobě.

#### **ŽENA**

Žena stojí u dveří do kuchyně,  
v napřažené ruce drží kladivo  
a čeká v sošné póze  
na rozhodující impuls v mozku  
na krátké spojení osudových nervů.

#### **ANDREA**

Zkrátka: ten dopis jsem otevřela.  
Mně na tom nepříjde nic divného, staré Liemové také vyzvedávám poštu,  
vždyť skoro nevidí, nechodí,  
upoutaná ke svému moudrému úsměvu stařeny.  
Staré Liemové to připadá normální, bylo to tak vždycky,  
ale někteří lidé si dnes myslí, že je to nemorální.  
Lidé se přece musí zajímat o druhé,  
zvláště když jsou ti druzí opuštěni.  
Tebe přece všichni opustili, a tak jsem ten dopis raději otevřela.  
Píšou ti z agentury.

#### **ŽENA**

Zabít? Nezabít? Zabít? Nezabít?

#### **ANDREA**

Nejdříve jsi měla problémy s termíny,  
později i s kvalitou práce.  
Místo slov si začala používat jiná slova,



plést si pojmenování, časy, zaměňovala jsi celé věty.  
Přestala jsi komunikovat,  
osobně i elektronicky.  
Agentura nechce riskovat žádné právní postihy  
od amerických zadavatelů. A teď tam stojíš a já tu mluvím,  
mluvím tak dlouho, protože se bojím,  
stojíš tam a v napřažené ruce držíš kladivo,  
stojíš tam v sošné póze a myslíš si,  
že nevím, na co myslíš.  
Já ale nejsem tvůj nepřítel, já ne.  
Kuře ti vychladlo, rukola vadne,  
ale ta hořčice má vážně říz.  
Přítel je ten, kdo říká pravdu,  
i kdyby měl umřít. Takže?

#### **HLAS**

Andrea vyjde z kuchyně, v rukách se jí třese talíř s připraveným jídlem.

#### **ANDREA**

Jestli chceš odejít, nemusíš nikoho vraždit.  
Nemusíš být na útěku, stačí prostě jít.  
Nejdřív ale musíš vrátit firemní počítač.

#### **HLAS**

Žena přejde ke svému pracovnímu stolu a kladivem rozmlátí firemní počítač.  
Kladivo odhodí do zbytků elektronek, drátků, plastových střepin.  
Žena vezme sportovní tašku a odchází ze svého bytu.

#### **ANDREA**

Vážně nevím, co jsem udělala špatně.

## **2.c**

Mezi místními domorodci panovaly četné pověry a konaly se otřesné magické rituály. Mezi tradiční škodlivé demony patří především *colocolo*, šupinatý bazilišek, který si pochutnává na dětských nožkách. Ty okouše až ke kotníkům a vysaje z tělíčka zbytek krve. Skrývá se v hustých podrostech nebo mezi kameny.

Pokud kmen postihne hlad nebo neplodnost, šaman-věstec určí viníka, obvykle tělesně nebo mentálně postižené dítě. Tomu je podávána směs bylin, které dokážou zvýšit srážlivost krve a téměř zastavit její oběh. Z řezných ran oběti nevytéká krev, což je považováno za důkaz zlé síly baziliška *colocolo*. Za všeobecného souhlasu, tanců a písní je postižené dítě upáleno. Společnost se očistí a vrátí ke každodennímu životu.

**10.**

**ŽENA**

Neviděli jsme se už někde?

**HLAS**

Žena a Cizinec 2 se zasmějí banalitě právě pronesené otázky.

**CIZINEC 2**

Nemohl jsem na tebe přestat myslet.

**HLAS**

Žena a Cizinec 2 se opět zasmějí. Je vidět, že si dobře rozumí, dokážou vycítit, na co ten druhý myslí, což bývá většinou považováno za dobrý základ pro budoucí milostný poměr.

**ŽENA**

Bílým lidem připadají často všichni cizinci stejní. Já ale vím, že nejsi ten první cizinec.

**CIZINEC 2**

Daleko více se blížím tvé představě toho pravého cizince?

**ŽENA**

Ano, přesně takhle jsem si tě představovala.

**HLAS**

Žena a Cizinec 2 odevzdali své cestovní dokumenty a prošli bezpečnostní kontrolou na letišti. Sešli se v bezcelní zóně v mexické restauraci, přesně podle instrukcí z poslední textové zprávy.

**CIZINEC 2**

Není ti smutno po tvých lidech?

Není ti smutno, že ses rozhodla žít na druhé straně světa?

**ŽENA**

Letící hvězda. Tvé jméno v mém jazyku znamená:

Letící hvězda.

**CIZINEC 2**

V mé zemi se daří odrůdě Pinot Noir, ale ty máš radši Malbec.

**ŽENA**

Myslím, že si zvyknu.

**HLAS**

A znovu se smějí, dokonce se chytanou za ruce. Ještě nikdy se neviděli, ale cítí osudovou spřízněnost, jak tomu bývá na začátku velké lásky.

## **CIZINEC 2**

Náš let má kvůli silnému větru mírné zpoždění.

Brána je nedaleko.

Nemáš hlad?

Počkej, vím, na co máš chuť.

## **HLAS**

Žena a Cizinec 2 ochutnají jídlo, které Cizinec 2 Ženě donesl.

Jídlo je výborné a ostré.

Žena a Cizinec 2 spolu konverzují, ale to není to správné slovo, oni si prostě rozumí, smějí se, zahledí se jeden druhému do očí a na moment si rozumí jen pohledy.

Dívají se na sebe celou věčnost,

Zdá se, že se ocitli v čase, ještě před stvořením světa,

v ne-čase, ne-přítomnosti, ne-skutečnosti.

Žena se cítí šťastná.

Žena se cítí velmi šťastná.

Ale najednou, velmi pozvolna, téměř nenápadně, ale nezadržitelně začne Ženě slzet oko.

Žena si nejdříve myslí, ne, ona si snaží nalhat, že je to štěstím.

Ale není to štěstím, nejedná se o slzy štěstí, jedná se o fyziologickou reakci organismu.

Žena pravděpodobně skousla stoličkami semínko chilli papričky, která byla ostřejší, než měla být.

Cizinec 2 podává Ženě kapesník.

Cizinec 2 se ptá Ženy, zda chce doprovodit na toaletu.

Cizinec 2 a Žena se zvedají a v tu chvíli je obklopí skupina policistů a požadují dokumenty Cizince 2.

## **ŽENA**

Co se děje? vykřikne Žena.

## **HLAS**

Policisté chtějí odvést Cizince 2. Cizinec 2 se brání. Nejdříve verbálně, po té fyzicky.

## **ŽENA**

Počkejte, vykřikne Žena.

## **HLAS**

A oči jí zaplavuje nekonečný proud slz.

Snad nějaký Juan, José nebo Carlos zaměnil chilli papričku určité ostrosti za chilli papričku daleko vyšší ostrosti. Snad není Žena na takovou ostrost zvyklá.

## **ŽENA**

Letící hvězda se brání.

Policisté do něj mlátí obušky.

Slyším křik Letící hvězdy.

Policisté použili slzný plyn.

Cítím ve svých očích slzný plyn.

**HLAS**

Nebo Cizinec 2 správně neodhadl, na co má Žena chuť?

Nebo Žena přecenila své schopnosti konzumovat pálivé jídlo?

Nechtěla Žena přiznat Cizinci 2, že neodhadl míru ostrosti, kterou je Žena schopna snést?

Styděla se za tuto trhlinu v jinak perfektní první schůzce?

**ŽENA**

Propusťte Letící hvězdu!

Požaduji propuštění Letící hvězdy!

**HLAS**

Žena je dezorientovaná, celý svět se jí rozmazal.

Do uší postoupilo temné hučení vyvolané ostrostití chilli papričkového semínka.

Pevné ruce uchopí dezorientovanou Ženu a kamsi ji táhnou.

Odletová brána se vzdaluje.

Celý svět hučí kolem slepé Ženy.

Křik Letící hvězdy utichá.

**11.**

**ANDREA**

Měla jsi štěstí.

**HLAS**

Žena sedí na lavičce v parku a nehýbe se.

Okolo Ženy poskakuje sousedka Andrea.

Je zima, brzy s příchodem noci,

bude ještě větší zima.

**ŽENA**

Dovedeš mě domů? Nevidím dobře.

Pořád mám všechno rozmlžené.

**ANDREA**

Rvát se s policisty. Jako nějaký feťák.

**ŽENA**

Doved' mě domů, prosím.

**ANDREA**

Ještě, že mám mezi letištní ostrahou své známé.

Mají rádi moje masové koule.

Muži mají vůbec rádi mleté maso  
a přitom je to samá kost, kopyto a bulva.

**ŽENA**

Vidím kolem sebe poskakovat nějaký stín.  
Je mi zima. Strašná zima.

**ANDREA**

Majitel domu mi pomohl vyhrát výběrové řízení na letištní catering.  
Člověk se dnes musí otáčet, znát lidi, co chtějí,  
být neustále otevřen novým možnostem.

**ŽENA**

Odveď mě domů, prosím. Omlouvám se.  
Všem se omlouvám.

*/pauza/*

**ANDREA**

Dům už není. Shořel. Nějaký zkrat. Měla jsi štěstí,  
že jsi nebyla doma. Někteří lidé zkrátka mají štěstí.  
Umí jazyky, mohou cestovat, mají pěkné vlasy  
a najednou kvůli nějaké čínské elektrické šňůře,  
kterou zapomněli vyndat ze zásuvky, přijdou o všechno.  
Majitel domu teď musí vyřizovat spoustu papírů.  
Pojistná záležitost vyžaduje mnoho energie.  
Majitel domu slíbil mně a mým dětem, že se o nás postará,  
slíbil, že nás odveze na Kostariku, ztracený ráj, říká.  
Má tam dokonce jachtu, znovu ucítím  
vítr ve vlasech. Je to sportovní jachta,  
rychlá jako vítr. Budu stát na špici s rozpřaženýma rukama  
a zamířím přímo do západu slunce.

**HLAS**

Žena se zvedá a tápe ve tmě. Řídí se rozmazanými světelnými body.  
Sousedka Ženu doprovází, jako by byly jen na procházce.  
Začíná sněžit.

**ANDREA**

Tobě majitel domu samozřejmě vypověděl smlouvu  
po tom incidentu s kladivem.  
Majitel domu má povinnost chránit životy svých nájemníků.  
Proto si taky vyčítá život staré Liemové.

**HLAS**

Žena se zastaví.

**ANDREA**

Když začal dům hořet, otevřela okno,  
přehoupla se lehce přes parapet a rozbila si hlavu  
o dlažbu před domem.  
Kočky se tam hned seběhly  
a začaly tu krev olizovat.  
Hrozná scéna. Jako upíři.

**HLAS**

Žena se rozejde. Snaží se dál svým rozmazaným zrakem sledovat světla.  
Andrea se na chvíli zastaví, a pak se vydá jiným směrem.

**ANDREA**

Jak ta se uměla smát. Jak byla mlsná.  
No jo, stará Liemová. Neuděláš nic.  
Všechno jednou končí. Člověk musí jít dál.

**2.d**

První cesta kolem světa byla motivována čistě obchodními zájmy. Pro portugalskou korunu bylo indické koření, které představovalo na tehdejším evropském trhu luxusní zboží, příliš drahé. Arabská překupnická síť a španělská konkurence způsobovala, že za špetku pepře jste mohli koupit celý lán půdy. Magalhães ale nebyl obchodník. Magalhães byl velký duch posedlý rozšiřováním dosavadních poznatků o chápání světa. Až fanaticky věřil v existenci onoho průlivu, úžiny, kterou do starých map zakreslili jeho předchůdci. Úžiny, která nebyla širší než několik kilometrů a kterou mohla jeho osoba vstoupit do nesmrtelnosti.

**12.****ŽENA**

Žena tápe ve tmě, proplouvá nepřátelským územím  
a sílící vítr jí do obličeje žene neodbytné ledové krystalky.  
Žena bojuje s rozhodnutím vrátit se.  
Ale kam? Několikrát se otočí kolem své osy.  
Na chvíli zakotví v průchodu, uslyší hlasy,  
opět se vydá na cestu.

**HLAS**

Soustřeď se na hvězdy, na své navigační schopnosti.  
Někde tady přece musí být kus země

s dostatkem potravy a pitné vody,  
se šťavnatým ovocem a přátelskými domorodci.

**ŽENA**

Žena pokračuje. Zuby se jí viklají,  
vlasy vypadávají, na kůži se objevují  
hnisavé vředy. Má hlad. Má žízeň.  
Žena zakopne a zůstává ležet v ledové vodě.  
Slyší hlasy. Zvedne se, rozhlédne se bílým pohledem.

**HLAS**

Tam! Na obzoru plápolají plameny. Desítky ohňů,  
kolem kterých poskakují zvětšené smějící se stíny.  
Přátelští domorodci vděční za rolničku nebo zrcátko.

**ŽENA**

Žena opatrně zakotví na pobřeží osady.  
Plachty stanů a přístřešků se vzdouvají  
v silící bouři jako vlny.  
Žena se vydá na pevninu mezi potetované divochy.

**HLAS**

Kdo jsi? Jak ti říkají? Proč přicházíš? Přicházíš v míru?

**ŽENA**

Žena o sobě začíná vyprávět ve třetí osobě.  
Žena mluví o prodělaných útrapách.

**HLAS**

Jsi snad nějaký vladař? Nebo dokonce bůh?

**ŽENA**

Žena nedokáže zastavit proud svých slov.  
Žena nemá ani rolničku ani zrcátko.

**HLAS**

Jaké dary jsi nám tedy přinesla?  
Řetízek? Kreditku? Mobil?

**ŽENA**

Žena nic nepřináší. Žena ničemu nevládne. Žena putovala za Letící hvězdou.

**HLAS**

Chceme vidět tvoje bohatství. Chceme vidět tvoji moc.  
Nikdo se nevydá na cestu bez pohádkových darů.

## **ŽENA**

Ruce divocha Ženu prohledávají, ruce divocha  
strhávají ze Ženy šaty, ruce divocha hledají cokoli cenného,  
ruce divocha nalézají jen kůži, záhyby těla,  
ruce divocha prohledávají všechny kapsy i otvory Ženina těla,  
tělo divocha vstupuje do těla Ženy,  
jazyk divocha olizuje kůži Ženy,  
zuby divocha se zakusují do ramene, krku a prsou Ženy,  
čelisti divocha trhají z Ženina těla kusy masa,  
semeno divocha prostupuje Ženinu sliznici.

*/pauza/*

Zbraně divocha Ženu zraňují,  
zbraně divocha Ženu usmrcují,  
zbraně divocha Ženu porcují.  
Oheň divocha opéká Ženiny nohy a srdce,  
ústa divocha pijí Ženinu krev,  
útroby divocha pohlcují Ženiny nohy a srdce,  
žaludek divocha vstřebává Ženiny nohy a srdce,  
Ženiny nohy a srdce pronikají do duše divocha,  
Duši divocha prostoupí duch Ženy.  
Žena se stává divochem a celý svět se znovu obnovuje.

*/Chachacha! Bububu! Chachacha!  
Chachacha! Bububu! Chachacha!  
Chachacha! Bububu! Chachacha!/*